

POLIISI JA TAANTUMUKSELLISET SAKSAN SOSIALIDEMOKRATIAN YHTENÄISYYTTÄ SUOJELEMASSA

Gothassa ilmestyyvä Saksan sosialidemokraattinen „Gothan Kansanlehti” julkaisi tammikuun 9 päivän numerossaan artikkelin, jonka otsikkona oli: „Sosialidemokraattisen parlamenttiryhmän politiikka poliisin suojeluksessa”.

„Nämä ennakkosensuurin voimassaolon kaksi ensimmäistä päivää”, kirjoittaa tuohon sotilaallisen esivallan miellyttävään holhoukseen joutunut lehti, „osoittavat aivan selvästi keskusviranomaisten huolehtivan erikoisesti siitä, että saataisiin tukitukse suu meidän riveissämme olevilta epämieluisilta sosialidemokraattisen edustajaryhmän politiikan arvostelijoilta. Sensuurin pyrkimysten tarkoituksena on sosialidemokraattisen puolueen „puoluerauhan” säilyttäminen eli toisin sanoen Saksan „yhtenäisen”, „lujasti yhteenliittyneen” ja voimakkaan sosialidemokratian säilyttäminen. Hallituksen holhoama sosialidemokratia — se on „suuren” aikakautemme, Saksan kansan uudestisyntymisen aikakauden, tärkein sisäpoliittinen tapahtuma.

On kulunut jo muutamia viikkoja siitä, kun sosialidemokraattiseen edustajaryhmäämme kuuluvat poliitikot ryhtyivät harjoittamaan tarmokasta agitaatiota katsomuksiensa puolesta. Muutamissa erittäin suurissa puoluekeskuksissa heitä vastassa oli voimakas oppositio. Heidän propagandansa herätti työläisten keskuudessa mielialan, joka ei ollut suopea sotamäärärahojen puolesta äänestäjille, vaan juuri päinvastainen. Ja sen vuoksi sotilasviranomaiset ovat yrittäneet auttaa heitä milloin saattamalla voimaan sensuuri-kieltoja, milloin taas peruuttamalla kokoontumisvapauden. Meillä Gothassa sosialidemokraattista edustajaryhmää auttaa sotasensuuri, Hampurissa kuuluisa kokoontumiskielto”.

Esittäessään nämä sanat Bernissä ilmestyvä sveitsiläinen sosialidemokraattilehti panee merkille sen tosiasian, että joukko Saksan sosialidemokraattisia lehtiä on joutunut ennakkosensuurin alaiseksi, ja lisää puolestaan: „Kohta ei siis mikään enää häiritse Saksan lehdistön yksimielisyyttä. Jos jossain yritetään rikkoa sitä, tekee sotilasdiktatuuri riipeästi ja kovakouraisesti lopun sellaisista yrityksistä „socialidemokraattien” — puoluerauhan kannattajain — suoranaisen tai välillisen ilmiannon perusteella”.

Opportunistiset sosialidemokraattiset sanomalehdet tekevät todellakin suoranaisia ja välillisiä ilmiäntojo radikaalisia lehtiä vastaan!

Tosiasiat siis todistavat meidän olleen aivan oikeassa, kun kirjoitimme „Sotsial-Demokratin” 36. numerossa: „opportunistit ovat proletaarisen vallankumouksen porvarillisia vihollisia... kriisin kausina he osoittautuvat *heti koko* yhdistyneen porvariston avoimiksi liittolaisiksi”*. Jos sosialidemokraattinen puolue pitää meidän päivinämme tunnuksenaan yhtenäisyys-tunnusta, niin se merkitsee yhtenäisyyttä opportunistien kanssa ja alistumista heidän (tai heidän ja porvariston liittoutuman) tahtoon. Tämä on tunnus, joka *tosiasiallisesti* auttaa poliisia ja taantumuksellisia, mutta on turmiollinen työväenliikkeelle.

Muuten tulkoon mainituksi, että on ilmestynyt Borchar-tin mainio kirjanen (saksan kielellä): „Ennen vuoden 1914 elokuun 4 päivää ja sen jälkeen”, jonka alaotsikkona on: „Onko Saksan sosialidemokratia luopunut mielipiteistään?” Kyllä, se on luopunut niistä, vastaa kirjoittaja ja osoittaa niiden lausuntojen, joita puolue esitti *ennen* elokuun 4 päivää, ja „elokuun neljännen päivän” politiikan välisen huutavan ristiriidan. Me emme kavahda mitään uhreja sodassa sotaa vastaan — sanoivat Saksan (ja muiden maiden) sosialidemokraatit ennen vuoden 1914 elokuun 4 päivää. Mutta syyskuun 28 p:nä 1914 Keskuskomitean jäsen Otto Braun puhui siitä, että legaalisilla sanomalehdillä on 20 miljoonan pääoma ja 11.000 toimitsijaa. Kymmenet tuhannet legaalisuuden rappeuttamat hakamiehet, virkailijat ja etuoikeutetussa asemassa olevat työläiset

* Ks. tätä osaa. s. 96. *Toim.*

ovat desorganisoinneet sosialidemokraattisen proletariaatin miljoona-armeijan.

Tästä seuraa selvääkin selvempi opetus: päättäväinen irtisanoutuminen shovinismista ja opportunistista. Mutta Pariisissa ilmestyvän tyhjämpäiväisen „Mysin” tyhjämpäiväiset eserräjaarittelijat (J. Gardenin⁶⁵ ja kumpp.) luopuvat marxilaisuudesta pikkuporvarillisten aatteiden hyväksi! On unohdettu poliittisen taloustieteen aakkoset ja kapitalismin yleismaailmallinen kehitys, joka synnyttää vain yhden vallankumouksellisen luokan — proletariaatin. On unohdettu chartismi, vuoden 1848 kesäkuu, Pariisin Kommuuni, vuoden 1905 loka- ja joulukuu. Työläiset kulkevat maailmanvallankumoustaan kohti vain useiden tappioiden ja virheiden, epäonnistumisten ja heikkouksien kautta, mutta he kulkevat sitä kohti. Täytyy olla sokea, ellei näe sitä, että tärkeimpänä ja syvim-pänä perussyynä Internationalen häpeään ja vararikkoon vuonna 1914 oli proletariaattiin kohdistunut porvariston ja pikkuporvariston vaikutus. Mutta kaunopuhuja-Gardeninit ja kumpp. haluavat parantaa sosialismin kieltäytymällä täydellisesti sen ainoasta yhteiskunnallis-historiallisesta perustasta, proletariaatin luokkataistelusta, ja laimentamalla lopullisesti marxilaisuuden poroporvarillisella, intelligentti-narodnikkilaisella vedellä. Ei tehdä sitkeää työtä siihen suuntaan, että proletaarinen vallankumouksellinen liike tekisi täydellisen eron opportunistista, vaan yhdistetään tämä liike Ropshinien⁶⁶ ja Tshernovien tyyppisten opportunistien kanssa, jotka toissapäivänä heiluivat liberaaleina pommi kourassa, eilen esiintyivät liberaalien tavoin luopioina ja tänään ovat edelleenkin äiteliän porvarillisten „työ”-perustasta puhuvien fraasien huumassa!! Gardeninit eivät ole sen parempia kuin Südekumit, sosialistivallankumoukselliset eivät ole sen parempia kuin likvidaattorit: siksipä ne molemmat ovatkin langenneet niin rakastavaisesti toistensa syliin „Sovremennik”⁶⁷ aikakauslehdessä, joka noudattaa tarkoituksellisesti sosialidemokraattien ja sosialistivallankumouksellisten yhteensulattamisen ohjelmaa.